

GRUP VILARNAU

CUQUES DE LLUM

UN LLIBRE INTERESSANT

L'esquirol - L'aranya - El borinot - El pregadéu

De petit, havia estat renyat varies vegades per la meua predilecció vers la petita fauna. Formigues, pasteretes, sabaters, caragols, orugues i altres animals eren els meus companys de lleure, quan amb els meus pares vivia en una barriada propera a Barcelona. Organitzava carreres de caragols o pasteretes contra sabaters en els estadis de la façana de la casa i les bestioles s'enfilaven i corrien amunt orientades pel meu bastonet que les dirigia. Les vencedores eren premiades a habitar la meua cambra i galeria, bonic premi mentre la meticulositat de la mare no les descobria passejant-se, ja que llavors una trepitjada els hi llevava la vida i a mi una amorosa estirada d'orelles em feia prometre que no hi tornaria més.

Les aficions d'infant resten vives en el profund dels sentiments i al trobar el llibre que em proposo recomanar, *Cuques de Llum* de Salvador Perarnau, he tingut la satisfacció de comprovar com un semblant estima com jo les bestioles menudes, i que, si bé segurament no les ha distretes mai organitzant-los-hi carreres, té el mèrit de saber dedicar-

los versets bonics i delicats com les mateixes.

El llibre *Cuques de Llum* és apte per a regalar en diada assenyalada. Cada descripció acaba amb una moralitat, esperonant als infants a posseir les mateixes habilitats o a despullar-se dels defectes que simbolitza l'animaló.

Vegeu per exemple com En Salvador Perarnau, comprèn l'esquirol igual com tothom, lleuger, més la moralitat que en desprèn és causa de l'estimació que li professa:

L'esquirol és un saltaire
que per l'aire fa camí;
amb un ram de cua enlaire
salta d'un pi a l'altre pi.

Amb unes dentetes fines
va esclofollant els pinyons,
i té una vivor a les nines
dels ulls plens de saltirons.

I s'enfila i salta i brinca
i hom es mira l'esquirol
i apar que brunz i que drinca
com si fos un picarol.

Es com un desig que salta
i arriba allà on vol d'un salt.

En Salvador Perarnau dóna al pregadéu el tractament més elevat, nomenant-lo «sacerdot de les bestioles»:

El pregadéu se us assembla, infants,
car com vosaltres sap plegar les mans.

Enfilat dalt d'un bri, aixeca al cel la cara
i prega i prega pel pare i per la mare,
per les cucales i els blats dels voltants
i fervorosament plega les mans
perquè l'oració sigui més santa.
I la gràcia de Déu cau abundanta
damunt dels blats d'espigues cimbrejats,
perquè sap pregar tant i sap plegar les mans.

Es com el sacerdot de les bestioles,
que prega per les coses camperoles
damunt l'altar humil d'un bri de blat.
Prega per les formigues que van pel sembrat,
perquè la càrrega no els sigui feixuga,
prega per l'escarabat i per l'oruga,
per totes les cucales i els blats dels voltants
i humiliat pel prec plega les mans.

Oh infants! si algun dia pel camí
trobeu un pregadéu, no el feu fugí,
que potser l'oració li trencaríeu
i no us podeu pensar quin mal faríeu
a les cucales i als blats dels voltants
si el pregadéu no plegués més les mans.

Deixeu que pregui enfilat dalt d'un bri,
i trobareu més clar tot el camí,
perquè aquest sacerdot de les bestioles,
que prega per les coses camperoles,
és com el cor humil de l'entorn seu,
i els camps maduren mentre prega a Déu.

Sobre *Cuques de Llum*, el botó per mostra ja fou donat fa uns anys per l'amic Adjutori Varies, en una conferència al local de la Cambra Agrícola, en la qual diversos infants recitaren algunes de les poesies, a les que seguia una disertació del conferenciant.

Tot el llibre és plaent, i ajuda a que els infants siguin els primers defensors de les bestioles que Déu ha posat sobre la terra.

LLUÍS FORNS